

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

30. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

28. ČERVENCE 2019

Z obsahu:

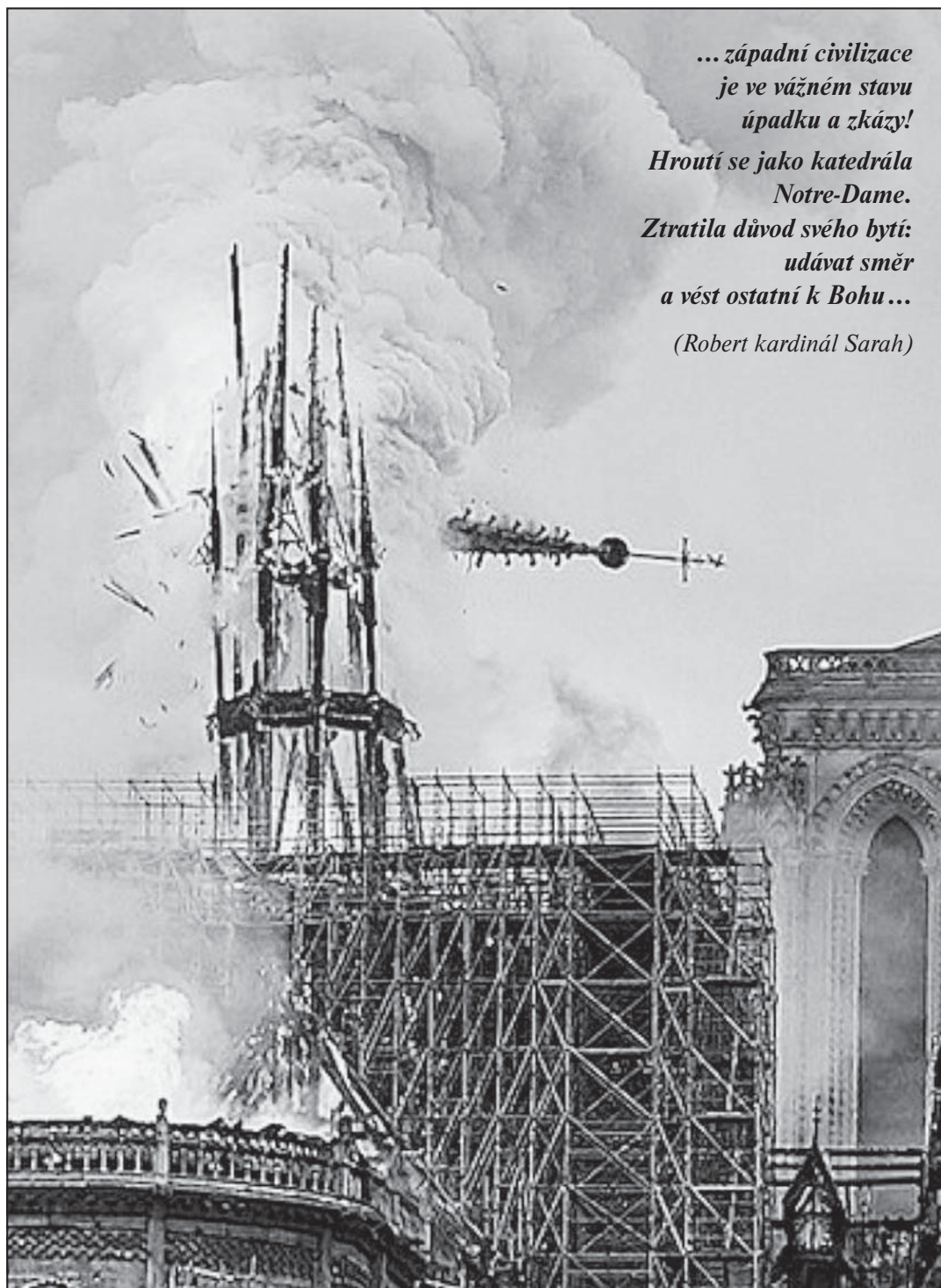
**Víra se chvěje, když se
zabydluje ve smutku**
Homilie papeže Františka
při mši svaté
31. května 2019
v katedrále v Bukurešti
- strana 2 -

Svatý Olaf
Libor Rösner
- strana 4 -

**Budme
staviteli katedrály (1)**
Robert kardinál Sarah
*„Jen před několika
hodinami jsem navštívil
katedrálu
Notre-Dame v Paříži.
Poté, co jsem vstoupil
do vyhořelé katedrály
a rozjímal nad jejími
zničenými klenbami,
nemohl jsem jinak
než v nich vidět symbol
současné situace západní
civilizace a Církve
v Evropě.“*
- strana 7 -

**Slavkovice – poutní místo
Božího milosrdenství**
Petr Bobek
- strana 9 -

**Vizionář:
Tajemství zjevení
v Tre Fontane (65)**
- strana 12 -

*...západní civilizace
je ve vážném stavu
úpadku a zkázy!*

*Hrouťí se jako katedrála
Notre-Dame.
Ztratila důvod svého bytí:
udávat směr
a vést ostatní k Bohu...*

(Robert kardinál Sarah)

Bud'me staviteli katedrály (1)

Následující promluvu pronesl prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, J. Em. Robert kardinál Sarah v kostele sv. Františka Xaverského v Paříži dne 25. května 2019 jen několik hodin poté, co navštívil katedrálu Notre-Dame.

Drazi přátelé, nejdříve mi dovoluňte poděkovat Monsignoru Michelovi Aupetitovi, arcibiskupovi Paříže, a knězi farnosti sv. Františka Xaverského, otci Lefèvre-Pontalis, za jejich bratrské přijetí.

Přišel jsem představit svoji poslední knihu: *The Day is Far Spent* (Den se nachyluje k večeru). V knize analyzuji hlubokou krizi Západu, krizi víry, krizi Církve, kněžství, identity, krizi smyslu člověka a lidského života. Popisují v ní tento duchovní úpadek a všechny jeho následky.

Tento večer bych rád zopakoval tato fakta, o kterých jsem hluboce přesvědčen, v kontextu své včerejší dojemné návštěvy. Jen před několika hodinami jsem navštívil katedrálu Notre-Dame v Paříži. Poté, co jsem vstoupil do vyhořelé katedrály a rozbíjel nad jejími zničenými klenbami, nemohl jsem jinak než v nich vidět symbol současné situace západní civilizace a Církve v Evropě.

Je to smutný fakt: dnes má uvnitř katedrála vyhořelé všechny zdi. Vidíme ji zničenou ještě ničivějším požárem, než je ten, který ji ohořel. Co je tento oheň? Musíme mít odvahu jej pojmenovat, protože „pojmenovat věci špatně znamená ještě zvětšit bídu tohoto světa“.

Tento plamen, tento požár zuřící zejména v Církvi v Evropě se týká intelektuálního, věroučného a morálního zmatku. Je to naše zbabělé odmítání hlásat pravdu o Bohu a člověku, bránit a předávat morální a etické hodnoty křesťanské tradice. Je to naše ztráta víry a jejího ducha, ztráta objektivního pohledu na víru, a tedy ztráta poznání Boha. Jak Jan Pavel II. napsal v *Evangelium Vitae*: „Při hledání hlubších kořenů zápasu mezi »kulturou života« a »kulturou smrti« ... musíme se dotknout vlastního citlivého bodu, podstaty toho hrozného stavu, který zakouší člověk našeho věku: je to *ztráta vztahu k Bohu i k člověku*, která je vlastní sociálnímu a kulturnímu smýšlení ovládanému sekularismem. Ten svými nástrahami a pokoušenými nepřestává útočit ani na křesťanská

společnosti. Kdo se jím nechá zasáhnout, snadno je zachvácen vírem onoho bludného kruhu: neboť ten, kdo ztratí vztah k Bohu, *ztratí také vztah k člověku*, k jeho důstojnosti a k jeho životu. A následně porušování morálního zákona v tak závažné věci, jakou je zachovávání života a jeho důstojnosti, působí, že se postupně zatemňuje i možnost vnímat oživující a spasitelnou přítomnost Boha.“⁽¹⁾

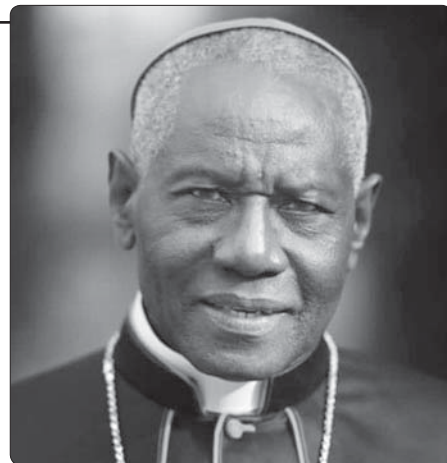
Milí přátelé, katedrála Notre-Dame měla věž, která nám jako vztyčený prst k nebi ukazovala k Bohu. V srdci Paříže takto promlouvala ke každému člověku o posledním smyslu lidského života.

Tato věž skutečně byla symbolem jediného smyslu existence Církve: vést nás k Bohu, směřovat nás k Němu. Církev, která neukazuje k Bohu, je církev, která se hroutí a je ve smrtelném zápasu. Věž pařížské katedrály je pryč a to není náhoda! Notre-Dame v Paříži je symbolem celého Západu, který se bortí a drolí poté, co se odvrátil od Boha. Je symbolem velkého pokušení křesťanů na Západě: již nikoliv obrázení k Bohu, obracejí se na sebe samotné a hynou.

Jsem přesvědčen, že tato civilizace se ocitá ve své smrtelné hodině. Jako kdysi při úpadku a pádu Říma, také dnešní elita se nestará o nic jiného než o blahobyt svého každodenního života a lidé jsou otupělí ještě nemravnějšími zábavami.

Mou povinností jako biskupa je varovat Západ: Pohleďte na plameny barbarství, které vás ničí! A kdo jsou tito barbaři? Barbaři jsou ti, kdo nenávidí lidskou přirozenost. Barbaři jsou ti, kdo zašlapávají svými nohama, co je svaté. Barbaři jsou ti, kdo pohrdají a manipulují lidským životem a volají po „lidském pokroku“!

Když je stát připraven nechat slabé a bezmocné umřít hladem a žízni, nastupuje cestu barbarství! Celý svět sleduje, jak Francie váhá nadále vyživovat Vincenta Lamberta, jednoho ze svých nejslabších občanů. Moji milí přátelé, jak potom může vaše země učit svět, co je civilizace? Pokud si stát přisvojuje právo života a smr-

Robert kardinál Sarah

ti pro ty nejmenší a nejslabší, pokud stát zabíjí nenarozené děti v lůně jejich matek, má nakročeno k barbarství!

Západ je oslepen svou žádostivostí po bohatství! Lákavost peněz, kterou liberalismus vkládá do srdce člověka, uspává lidi ke spánku! Mezitím však tichá tragédie potratů a eutanazie pokračuje. Zároveň pornografie a genderová ideologie deformují a ničí dětské a dospívající životy. Navykli jsme si na barbarství a už nás ani nepřekvapuje!

Pod povrchem svého vynikajícího výsledku ve vědě a technologii a ekonomické prosperity je západní civilizace ve vážném stavu úpadku a zkázy! Hroutí se jako katedrála Notre-Dame. Ztratila důvod svého bytí: udávat směr a vést ostatní k Bohu. Když se věž, která je korunou stavby, zhroutí, je překvapivé, že klenby pod ní padají?

Chci hlasitě bit na poplach, který je zároveň vzdechem z lásky a slitování k Evropě a Západu: Západ, který odmítá svoji víru, historii, křesťanské kořeny, je předurčen k posměchu a smrti. Již nepřipomíná nádhernou katedrálu založenou na víře, ale bezvládnou ruinu!

Každá lidská civilizace, která ztratí pohled na Boha, podkopává si své vlastní základy. Katedrála svoji vertikální architekturou hlásá, že jsme stvořeni pro Boha. Naopak člověk oddělený od Boha je ochuzen pouze na horizontální rovinu.

Pokud Bůh ztrácí své centrální a primární místo, člověk ztrácí své vlastní místo, již nenachází své místo ve stvoření, ve vztazích k druhým. Moderní odmítnutí Boha nás vězí v nové formě totality: v relativismu, který nepřipouští jiný zákon než zákon zisku. Musíme prolomit řetězy, kterými nás tato nová totalita chce spoutat! Pokud člověk odmítá Boha a separuje se od Něho, pak je jako široká a velká řeka

oddělená od svého pramene, která dříve či později vyschne a zanikne. Pokud člověk odmítá Boha, je jako obrovský strom, který je oddělen od svých kořenů: záhy zahyne. Nikolaj Berďajev říká:

„Když není Bůh, není ani člověk: to je to, co jsme se naučili ze zkušenosti. Anebo se podívejme na skutečnou podstatu socialismu, když nyní můžeme vidět, jak skutečně vypadá. Ale pravda, která vystupuje a může být jasně rozpoznána, je taková, že zde nemůže být náboženská neutralita anebo nepřítomnost náboženství: k náboženství živého Boha se staví do opozice kult Satana, je zde víra v Krista i v Antikrista. Neutrální humanistická vláda, která chce vzniknout, aby byla prostředníkem mezi nebem a peklem, je stavem zániku a tyto dvě propasti, výšky nad námi a hloubky pod námi jsou odhaleny. Zde se vypíná proti Bohočlověku nikoliv člověk neutrální vlády jako prostředník, ale člověk-bůh, člověk, který se postavil na místo Boha. Protipóly Bytí a nebytí jsou zřejmé a jasné.“⁽²⁾

Odepřít Bohu možnost vstoupit do všech aspektů lidského života znamená, že člověk se odsuzuje k osamocení. Nestává se ničím jiným než osamoceným člověkem bez původu a cíle. Je odsouzen

putovat světem jako kočovný barbar bez vědomí, že je synem a dědicem Otce, který ho stvořil z lásky a volá ho, aby s ním sdílel věčnou radost.

Pohledme na moderního člověka: osamocení, krácející zemí zřícenin. Toto jsem si uvědomil při své návštěvě Notre-Dome, která je zničena.

Duchovní krize, kterou popisují, se týká celého světa. Avšak původ má v Evropě. Odmítnutí Boha se zrodilo v myslích na Západě. Současná duchovní pohroma má tedy jasné západní rysy. Zejména bych chtěl zdůraznit odmítnutí otcovství. Naši současníci jsou přesvědčeni, že být svobodným znamená nebýt na nikom závislý. V tom je však tragický omyl. Západní lidé jsou přesvědčeni, že přijmout je, to je v rozporu s důstojností člověka. Avšak civilizovaný člověk je svou podstatou dědic, přejímá historii, kulturu, jazyk, jméno, rodinu. Tímto se odlišuje od barbara. Odmítnout začlenění do těchto kořenů závislostí, dědictví a synovství nás odsuzuje jít zpět v nahotě do pralesa, a zůstat v něm napospas ekonomice silnějšího, která v něm vládne.

Smysl pro závislost a přenašeni hodnot byly vryty hluboko do srdci těch, kteří stavěli Notre-Dame. Pracovali desetiletí a století pro své potomky a v mnoha případech, aniž by viděli konec svého díla. Věděli, že jsou dědicové, a chtěli předat své dědictví dále.

Protože však člověk odmítá být dědicem, je odsouzen k peklu liberální globalizace, ve které se střetává zájem jedince s jiným bez jakéhokoli jiného zákona než zisku a ceny.

V této knize však chci předložit západnímu člověku, že skutečným důvodem odmítnutí dědictví a otcovství je odmítnutí Boha. Vidím, že v hloubi srdce západního člověka je základní odmítnutí stvořitelského otcovství Boha. My jsme přijali svou přirozenost jako muž a žena. „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, k Božímu obrazu jej stvořil, stvořil jej jako muže a ženu.“ (Gn 1,27) Toto je nepřijatelné pro moderní mysl. Genderová ideologie je odmítnutí přijmout pohlavní přirozenost danou Bohem. Proto se někteří na Západě vzpírají, bouří a bojují proti Bohu. Odporují svému Otci a Stvořiteli se vztyčenou hlavou a bezcílne se mrzačí, aby si změnili své pohlaví. Ve skutečnos-

ti však nic podstatného nemění ze svého mužství či ženství. Ve skutečnosti svoji revoltující opozici a vzpouru proti Bohu radikálním způsobem demonstrují na svém těle. Moderní filosofie a moderní duch násilně odmítají a útočí na přírodní zákon; jak říká svatý Jan: „Kdokoli se dopouští hříchu, dopouští se též nepravosti, neboť hřích je nepravost.“ (1 Jan 3,4) Popření přírodního zákona je krajním extrémem odmítnutí Boha, prohlášením svobody bez hranic jako absolutní hodnoty a ospravedlněním pro hřích. Genderová ideologie je toho dokonalým příkladem.

Západ odmítá přijmout (dar) a uznává jen to, co si sám vytvořil. Transhumanismus je poslední fází tohoto hnutí. Protože lidská přirozenost je dar Boží, stává se nesnesitelnou pro západního člověka. Tato vzpoura má duchovní základ. Je to vzpoura Satana proti daru milosti.

V základě jsem přesvědčen, že člověk Západu odmítá být spasen milostí Boží. Odmítá přijmout spásu a chce si ji sám vybudovat. „Základní hodnoty“ vytvořené OSN jsou založeny na odmítnutí Boha, které přirovnávám k bohatému mladíku z evangelia. Bůh pohlédl na Západ s láskou, protože vytvořil mnoho dobrých věcí. Vybidl jej jít dále, avšak Západ se od něho odvrátil. Dal přednost bohatství, které vlastní.

Nádherné katedrály na Západě mohly být vytvořeny pouze lidmi s pevnou vírou a velkou pokorou, kteří se opravdově radovali z vědomí, že jsou syny Božími. Jsou jako píseň radosti, jsou hymnem oslavujícím Boha, vytesaným do kamene a vitrážních oken. Jsou dílem synů, kteří milují a klanějí se Otcí! Všichni si cenili, že do kamene vytesávají svoji víru a lásku k Bohu a nikoliv své vlastní jméno. Umělecká díla byla vytvořena k oslavě a chvále samotného Boha. Moderní člověk Západu je příliš smutný na to, abych dosáhl takového díla.

Rozhodl se být osamoceným sirotkem: jak může zpěvem oslavovat nebeského Otce, od kterého vše dostal? Co tedy udělá? U zničené katedrály Notre-Dame někteří byli v pokušení říci: tato stavba již dosloužila, postavme něco nového, modernějšího. Postavme něco podle našeho vlastního obrazu! Stavbu, která hovoří nikoliv o Boží slávě, ale oslavuje člověka, sílu vědy a modernosti.

Pod záštitou kardinála Dominika Duky a olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera se koná

NOČNÍ MODLITEBNÍ PROCESÍ PROTI RATIFIKACI ISTANBULSKÉ ÚMLUVY, ZA OCHRANU RODINY A NENAROZENÉHO ŽIVOTA.

„A nakonec mé Neposkvrněné Srdce zvítězí“

**Staré Město u Uherského Hradiště – Velehrad
z 23. na 24. srpna 2019 (pátek – sobota)**

Pozvání přijal P. Ing. Mgr. Marián Kuffa, Dr.h.c.

Hlavním úmyslem je vyprosit odmítnutí Istanbulské úmluvy, která skrytou formou útočí na samotnou podstatu stvoření a zaváděním gender ideologie se snaží prosadit zničení rodiny a přirozeného řádu hodnot, které ustanovil Bůh. Připojujeme též úmysl za ochranu nenarozeného života.

Organizace poutě:

21.30 hod. – zahájení programu v kostele Svatého Ducha ve Starém Městě • **22.15 hod.** – přednáška VÝZNAM RODINY A MANŽELSTVÍ – Prof. MUDr. Jozef Mikloško, PhD. • **23.15 hod.** – zahájení pěšího procesí na Velehrad • cca v **1.30 hod.** – **mše svatá** v bazilice na Velehradě, hlavní celebrant P. Ing. Mgr. Marián Kuffa, Dr.h.c. • **3.40 hod.** – doprava do Starého Města a k vlakovému nádraží. Těšíme se na vás!

Více podrobností na www.veceradlo.cz nebo www.zachovejmerodinu.cz.

Slavkovice – poutní místo Božího milosrdenství

Při exkurzi po českých poutních místech a při poznávání jejich historie prakticky vždy narážíme na doby dávno minulé. Drtivá většina jich vznikla do konce 19. století, a i z tohoto důvodu nás mohou překvapit Slavkovice. Už první pohled totiž odhalí, že vznik tohoto poutního místa je záležitostí dnešní doby.

U Nového Města

Chceme-li putovat k jedinému českému kostelu zasvěcenému Božímu milosrdenství a svaté Faustyně, musíme mířit k Novému Městu na Moravě. Mezi ním a Žďárem nad Sázavou se nachází Slavkovice.

Obec s rozlohou necelých pět kilometrů čtverečních může působit nenápadně; historie, kdy ji navštívil například T. G. Masaryk, už ale tolik skromná není. A to svou nejslavnější část obec teprve psát začala – v době, kterou nazývat historickou vlastně úplně nelze.

Nepochybně však Slavkovice už nyní získaly na významu a přivábily poutníky nejen z naší republiky, ale i ze zahraničí. Ti míří k architektonicky zajímavému kostelu s moderními stavebními prvky, který vévodí návsi. Je doplněn o křížovou cestu, která stoupá do mírného kopce za kostelem.

Založení kostela

Pomyslná cesta k založení kostela a poutního místa má několik zajímavých úseků.

Je potřeba uvést, že za zdárný konec patří poděkování především P. Pavlu Habrovci, který se na vzniku podílel zásadní měrou. Na Vysočinu přišel v únoru 2000 a na starost dostal farnosti Radešínská Svratka, Olešná a Jámy. Od začátku působení zde cítil katolickou nejednotnost a vztahy

obyvatel vesnic vnímal jako narušené pozůstatky minulého režimu – zejména vztahy mezi lidmi, kteří s komunismem sympatizovali, a těmi, kteří kvůli němu trpěli.

Touha po sjednocení vedla k prvnímu nápadu postavit ve vesnici Slavkovice alespoň kapli, kterou zde P. Habrovec postrádal, neboť – dle jeho slov – minimálně menší svatostánek by měla mít každá obec.

Ten zdejší měl být zasvěcen Božímu milosrdenství a svaté Faustyně. Těm, jak vysvětlil, je třeba „odevzdat všechny slabosti, bolesti a rozbité vztahy minulosti i současnosti“.

Pro svůj záměr dostal silný impuls i od tamních věřících. V prostorách jejich školy sloužil mši svatou, po které vybídl, aby se scházeli a společně slavili májové pobožnosti. Jaké pak bylo jeho překvapení, když byl na poslední z nich pozván – do obývacího pokoje v jednom domě, kde se sešlo na čtyřicet místních.

Definitivní motivace pak přišla od Josefa Peňáze (bratra známého českého kněze), který se nechal myšlenkou nadchnout a dal pořídit základní kámen. Ten 14. července 2002 při slavné mši svaté ve farním kostele v Jámách posvětil brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle.

Jediný v republice

Pro vytvoření návrhu stavby byl osloven brněnský architekt Ludvík Kolek. Modelovaná podoba vznikla na podzim 2002, přičemž již v říjnu byla představena slavkovickým občanům. Ačkoliv se jich na prezentaci nesešlo mnoho, nápad díky nim a jejich souhlasu nabral jasnější obrys.

Následně byl vyhotoven model větší, který byl vystaven ve zdejším obchodě. Když se později volilo zastupitelstvo, obyvatelé Slavkovic dostali dva hlasovací lístky navíc – v anketě měli vyjádřit, zda si stavbu kaple přejí, či nikoliv. Pro hovořilo 78 z 98 odevzdaných hlasů.

Stejně tak, někteří lidé pohlédnou na dnešní katolickou církev a řeknou: tato Církev již svému účelu dosloužila, vybudujme novou církev podle našeho vlastního obrazu. Myslí si: Církev již není věrohodná, již neslyšíme její hlas v médiích. Je příliš zničena skandály pedofilie a homosexuality mezi kněžími. Již mnoho kněží je zkaženo. Je nezbytné ji změnit, znovu založit.

Kněžský celibát je příliš obtížný pro dnešní dobu: Učiňme ho dobrovolným! Morální učení evangelia je příliš náročné: zjednoduše ho! Rozřeďme ho s relativismem a nedbalostí. V budoucnu se starejme více o sociální otázky.

Katolická víra se nehodí do médií? Změňme ji! Změňme ji podle mentality a morální zvrácenosti v dnešní době. Přijměme nové globální etické zásady vyhlášené OSN a genderovou ideologií!

Učiňme Církev lidskou a horizontální společností, dovolme jí mluvit jazykem přijatelným pro média, učiňme ji oblíbenou! Moji přátelé, taková Církev nikoho neosloví. Moji milí přátelé, svět nepotřebuje Církev, která nenabízí nic jiného než reflexi svého vlastního obrazu!

Církev přitahuje proto, že nám umožňuje se setkat se s Ježíšem. Je skutečnou Církví, protože nám předává Boží zjevení. Pokud je Církev přetížena jen lidským uspořádáním, zabraňuje Božímu světlu svítit uvnitř ní a skrze ni. Církev by měla být jako katedrála. Vše v ní by mělo chvalořečit Boží slávu. Bez přestání musí naše pohledy usměřňovat k němu, jako věž katedrály Notre-Dame ukazovala k nebi.

Moji milí přátelé, musíme obnovit katedrálu. Musíme ji obnovit přesně takovou, jaká byla. Nepotřebujeme vytvořit novou církev. Musíme se sami obrátit, aby Církev mohla svítit ještě více, aby Církev mohla být znovu katedrálou, která chválí Boží slávu a vede lid k Bohu.

(Pokračování)

Z www.catholicworldreport.com/2019/06/21
s přihlédnutím
k www.evangelium-vitae.org (24. 6. 2019)
přeložila -hš-
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ *Evangelium Vitae*, 25. března 1995, odst. 21 (překlad Markéta Koronhályová).

⁽²⁾ Nikolaj Berďajev, *Nový středověk*, Paříž, 1927.

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (65)

11. Budoucnost (Šestá část)

V průběhu let se přidávaly další a další výjevy. K nim není potřeba přidávat nějaká zvláštní vysvětlení či výklady: síla slov vizionáře mluví sama o sobě ve své syrové podstatě. Následně uvádíme deset snů významnějšího obsahu:

11. března 1970: „Jakou ošklivou noc jsem prožil! Jeden sen mě svíral úzkostí po celou noc. Papež obklopený kardinály a biskupy, kteří na něho křičeli a pronášeli revoluční slova: »Nechceme žít životem, který je nám uložen, ale jako svobodní a praktikující náboženství podle své chuti a místního systému!« Papež s pláčem volal: »Ne, není možné nahradit pohanskými kulty kult Kristův; Církev velmi bojovala, aby potřela ateismus a modloslužbu!« Papeže se pak chopí a hodí ho do studny.“

27. března 1977: „Mrtví, vězení, bičování a bolesti, tolik mrtvých, tolik krve na ulicích, všichni proti křesťanům, kteří věří a milují tři bílé Body: Eucharistii, Neposkvrněnou a papeže. Ten, kdo neodmítal tyto tři Body, byl zajat, mučen a zabit. Toto jsem viděl ve snu a toto ve mně zanechalo hluboký dojem.“

21. září 1988: „To, co se mi zdálo, kéž se nikdy neuskuteční; je to příliš bolestné a doufám, že Pán nedopustí, aby papež popřel každou pravdu víry a postavil se na místo Boží. Kolik bolesti jsem zakusil tuto noc, ochromily se mi nohy a nemohl jsem se hýbat pro onu bolest, kterou jsem zakoušel, když jsem viděl, jak je Církev zredukována na hromadu ruin.“

1. ledna 1990: „Muži Boží, kteří jsou povoláni ke spáse lidí, se setkají s překážkami pro plnění vlastní povinnosti; a nebudou hovořit o Bohu, o Ježíši Kristu ani o Duchu Svatém. Nebudou moci hovořit ani o mně, která jsem pravá Matka Bo-

ží, pravá Snoubenka Boží a pravá Dcera Boží.⁽¹⁾ Bude jim bráněno a nebudou moci hovořit o svátostech a o svátostinách. Ti, kdo budou hovořit o těchto věcech, budou mučení, morálně a fyzicky, a stanou se pravými vyznavači Ježíše Krista.“

4. ledna 1992: „Pane, ty jsi mi dal jedinou, v prvních časech přijaté milosti, uvidět kněze v řadě, kteří vstupovali do kostela sv. Marcelína na ulici Merulana⁽²⁾ a vycházeli z něho v civilním oblečení. Nyní mi je ukazuješ v klerice, ale jedni jsou proti druhým. Křesťané, kteří bojují mezi sebou, protože už nemají hlavu, jež by je vedla.“

Cornacchiola má bolestné vnitřní vidění,

9. května 1993: „ještě vidím na zemi krev a všechny zabitě a roztrhané na kusy,“

což ho inspiruje pro tuto báseň nazvanou *Proroctví*:

„Náměstí Svatého Petra je přeplněné lidmi / na místě před chrámem je papež a kardinálové, / biskupové, řeholníci jako nic, / kněží v civilním oblečení jako zločinci! / Papež mluví, neposlouchají: / »Moji synové, nadešla chvíle / k pozdvižení srdcí a ať je přijato / od Boha naše pravé pokání.« / Všichni se smějí a zvedají ruce / a pohupují se křičí: »Tady jsme« / Skandály u Svatého Petra jsou obrovské! / Papež pláče a křičí: »Nemilujeme se, / zadržujeme spásu velmi vzdálenou, / mimo Církev se nespasíme!«“

30. srpna 1993: „Zdálo se mi o mužstvu delikventů, kteří chtěli vzít útokem Svatého Petra a umísťovali tam nálož dynamitu. Já jsem je prosil, aby to nedělali, ale oni se mě chopili, přivázali mě k jedné mině a měl jsem s ní vybuchnout. Modlil jsem se a plakal: nic. Jsem osvobozen Pannou Marií a jdu k papeži, abych mu řekl o nebezpečí, které hrozí. Všichni se smějí, v pokoji byli kardinálové.“

16. prosince 1995: „Připravuje se něco závažného proti těm, kdo následují Krista, něco jiného než holocaust, budou drčení a vyloučení vinou těch, kdo mají oči a nevidí, uši a neslyší, ústa a nemluví, a nechají zlu, aby činilo zlo.“

26. ledna 1996: „Kolik snů se mi zdá. Tuto noc jsem viděl baziliku svatého Petra, jak hoří, a říkám: »Proč hoří?« Nějaký hlas mi říká: »Je to očišťující oheň, aby pochopili, že je jediná síla života a lásky, kterou nechápou: Bůh očišťuje každou věc právě proto, aby dal všem porozumět cestě pravdy pro život.« Drahá Matko, ty jsi byla tím hlasem, poznal jsem to.“

3. března 2000: „Dnes jsem měl velmi ošklivé vidění, které způsobilo, že jsem plakal. Viděl jsem téci mnoho krve na náměstí Svatého Petra, na celém náměstí se schodišti a sloupy kolem dvou fontán. Nuže, viděl jsem kapat krev a křičelo se: »Smrt odpovědným!« Měl jsem ošklivý pocit vůči papeži a dalším.“⁽³⁾

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ Panna Maria zde vyjadřuje svůj vztah ke třem Božským osobám: je Matka Syna, Snoubenka Ducha Svatého a Dcera Otce. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Kostel sv. Marcelína a Petra na ulici Merulana se nachází naproti Papežské univerzitě Antonianum a v blízkosti Lateránské baziliky. Je to titulární kostel kardinála Dominika Duky OP. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Cornacchiola tím zřejmě chce říci, že tento pokřik: „Smrt odpovědným!“ byl zaměřen proti papeži a jeho blízkým. [pozn. překl.]

UPOZORNĚNÍ:

Pokračování textu „**O skutcích milosrdenství**“ od sv. Antonína M. Clareta, jehož první část jsme otiskli v minulém čísle Světla, **bude otištěno až v některém z dalších čísel**. Omlouváme se všem čtenářům, kteří na pokračování čekají.

Redakce Světla

NOTY PRO POHŘEBNÍ LITURGIÍ

VŠECHNO, CO ŽIJEME S LÁSKOU • SBORNÍK SMUTEČNÍCH PÍSNÍ
Uspořádal a redakčně připravil Mgr. Jan Kupka • Překlady a textové úpravy zpracoval Mons. Josef Hrdlička • Úvodní slovo Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, metropolita moravský

Tento soubor skladeb určených pro pohřební liturgii obsahuje díla různých slohových období i různého obsazení. Vedle upravených děl slavných klasických autorů (např. F. Schubert, F. Mendelson-Bartholdy, J. S. Bach, A. Dvořák, B. Smetana) obsahuje i díla současných autorů (např. Z. Pololánik, F. Macek, V. Tugendlieb, M. Altrichter, P. Eben, V. Bleša). Je určen jak pro sbory, tak i pro sólisty. Sborník smutečních písní *Všechno, co žijeme s láskou* tedy slouží jako pomůcka pro chrámové kúry k pozvednutí liturgické úrovně pohřebních obřadů.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A4, 116 stran, 269 Kč

PRO DUCHOVNÍ VEDENÍ

DUCHOVNÍ DOPROVÁZENÍ PODLE SVATÉHO JANA, MILOVANÉHO UČEDNÍKA
Patrick Crasta OFMCap • Překlad Jana Ungerová • Úvodní slovo br. Radek Navrátil OFMCap • Předmluva Jossy Fernandes OFMCap

Kniha je určena všem, kdo se podílejí na duchovním vedení druhých. Autor, indický kapucín, říká, že duchovní doprovázení je společnou cestou, na níž skrze dávání dostáváme. Pomáháme doprovázenému a sami tak nalézáme pomoc. Duch Svatý, který mluví k doprovázenému skrze doprovázejícího, mluví i skrze doprovázeného k nám.

Martin Leschinger - FLÉTNÁ • Brož., A5, 160 stran, 195 Kč

ŽIVOT MODLITBY

9 DNÍ MODLITEB ZA VNITŘNÍ POKOJ
Jacques Philippe • Z francouzštiny přeložila Kateřina Lachmanová

Během této novény prosíme o milost, abychom získali do svého srdce Boží pokoj, a to hlubším způsobem, hojněji, abychom byli schopni předávat ho lidem kolem sebe. Na každý den jsou navrženy dvě chvíle pro rozjímání, z nichž jedna může proběhnout ráno a druhá v jinou vhodnou dobu dne. Vždy se zde nabízí cvičení, které má pomoci k usebrání, úryvek z Božího slova, rozjímavý text světce nebo duchovní autority a předsevzetí... abychom se snadněji ponořili do autentické duchovní zkušenosti.

Paulínky • Brož., 102x150 mm, 80 stran, 95 Kč

NOVÉNA S ROMANEM GUARDINIM
Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Po celých devět dní jsme vtaženi do textů významného myslitele Romana Guardiniho (1885–1968). Dokázal spojovat mentalitu německé oblasti s románskou, ryzi zbožnost s hlubokým vzděláním, zájem o osudy světa s pronikavým nazíráním tajemství Kristova života.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

NOVÉNA A LITANIE K SVATÉMU MICHAELU ARCHANDĚLOVI

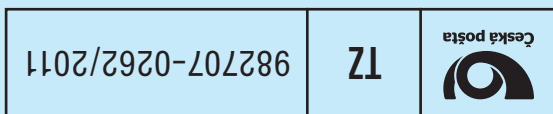
Ke svatému archandělu Michaelovi se obrácíme v boji proti zlým duchům. Tato novéna a litanie tak slouží k načerpání sil v zápase o spásu duší.

Sypták • Brož., A6, 16 stran, 39 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1